

Міжнародний пакт про громадянські і політичні права

(стислий виклад)

Цей Пакт був прийнятий Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 16 грудня 1966 року і набрав чинності 23 березня 1976 року.

Пакт поширює громадянські і політичні права і свободи, перелічені у Загальній декларації прав людини.

Згідно зі Статтею 1 Пакту, країни беруть на себе зобов'язання сприяти виконанню права на самовизначення народів і поважати це право. У Пакті також визнається **право народів вільно володіти, використовувати та розпоряджатися своїми природними багатствами і ресурсами.**

Права осіб, гарантовані цим Пактом, включають:

Стаття 2

Право на ефективний засіб правового захисту у випадку порушення прав, навіть коли це порушення було вчинене особами, що діяли як особи офіційні.

Стаття 3

Рівне для чоловіків і жінок право користування всіма громадянськими і політичними правами.

Стаття 6

Право на життя, помилування чи про пом'якшення вироку.

Стаття 7

Свобода від нелюдського або принижуючого гідність поводження чи покарання.

Стаття 8

Свобода від рабства і підневільного стану.

Стаття 9

Право на свободу та особисту недоторканність і на свободу від свавільного арешту чи тримання під вартою.

Стаття 11

Свобода від позбавлення волі через борги.

Стаття 12

Право на вільне пересування.

Стаття 14

Право на рівність перед законом, право вважатися невинним, поки винність не буде доведена, і право на справедливе і публічне слухання справи безстороннім судом.

Стаття 16

Право на визнання правосуб'єктності.

Стаття 17

Право на особисте життя та його захист законом.

Стаття 18

Свобода думки, совісті і релігії.

Стаття 19

Право на свободу поглядів і вираження.

Стаття 20

Заборона пропаганди війни чи національної, расової чи релігійної ненависті.

Стаття 21

Право на мирні збори.

Стаття 22

Право на свободу асоціації.

Стаття 23

Право на одруження і право заснувати сім'ю.

Стаття 24

Права дітей (статус малолітніх, національність, реєстрація і ім'я).

Стаття 25

Право брати участь у веденні державних справ, право голосувати і бути обраним і допуск до державної служби.

Стаття 26

Право на рівність перед законом і рівний захист закону.

Стаття 27

Право осіб, що належать до етнічних, релігійних та мовних меншостей, користуватися своєю культурою, сповідувати свою релігію і виконувати її обряди, а також користуватися рідною мовою.

Пакт є обов'язковим для виконання; за його виконанням слідкує Комітет з прав людини.